

D66 Congres 107, 3 maart 2018, De Doelen Rotterdam

Toespraak Said Kasmi, lijsttrekker Rotterdam

Beste mensen,

Met veel plezier heet ik jullie van harte welkom vandaag. In Rotterdam, mijn stad. Een stad die altijd in beweging is. Tijdens het vorige congres in Rotterdam was ons station nog een bouwput. Zoals velen van jullie hebben gezien, is dat nu anders. Nu is het Centraal Station een icoon van Rotterdam en het toonbeeld van de vooruitgang die onze stad heeft doorgemaakt. Tegelijkertijd is er nog veel werk te doen. We zijn allemaal volop campagne aan het voeren. Hier in Rotterdam is dat natuurlijk niet anders. We staan elke dag op straat om in gesprek te gaan met de Rotterdammers. En ik ben er trots op om als lijsttrekker hier D66 te vertegenwoordigen. En waarom ik dat met hart en ziel doe wil ik graag met jullie delen.

48 jaar geleden verhuisden mijn ouders vanuit een klein dorpje, aan de grens van Marokko met Algerije, naar Nederland. Ze wilden mijn broers, mijn zussen en mij kansen op een beter leven geven. Die kansen lagen volgens hen hier in Nederland. Al kwamen ze hier niet vandaan, ze vonden wel al snel een thuis in deze prachtige stad. Eerst in Noord en later in Delfshaven. Een wijk met mensen die hard werkten en nèt rond konden komen. Als kind stond ik er niet bij stil, maar het is toch bijzonder hoe snel mijn ouders zich dit nieuwe leven eigen maakten. En hoe snel er een hechte band tussen hen en deze stad ontstond.

Toen mijn ouders hier net kwamen, spraken ze nog geen Nederlands. Maar ze zochten wel meteen verbinding met onze burens. Mijn moeder had van haar moeder geleerd dat eten verbindt. En dat gebruikte ze om kennis te maken met de buurt. De ene keer nam ze koekjes mee, de andere keer heerlijke couscous. Dat soort vriendelijkheid maakte dat zij en mijn vader al snel hun plek in de wijk vonden. Zo simpel kan het soms zijn om met andere mensen verbinding te maken.

Het verhaal van mijn ouders is in zekere zin het verhaal van Rotterdam. Van mensen die al honderden jaren hierheen trekken in de hoop op een beter leven. Die met hard werken onze stad hebben gemaakt tot wat ze is. Rotterdam is van iedereen. Van al die mensen van bijna 180 verschillende culturen. Dat is mijn diepste overtuiging. Ik wil en kan niet geloven dat mijn ouders mij naar de verkeerde plek hebben gebracht, zelfs al zijn er partijen die ons anders willen doen geloven. Daar teken ik niet voor. Als ik nu zie met welke gretigheid sommige partijen kiezen voor het uitsluiten van mensen. Partijen die verdeeldheid zaaien rollen nu over elkaar heen. Denk bevestigd mensen in het beeld dat ze er toch niet bij mogen horen. En dat afzonderen beter is dan meedoen. Niet in mijn stad. Niet in mijn Rotterdam. En wat te denken van de PVV die onze burgemeester wil afzetten vanwege zijn dubbele nationaliteit.

En dan Leefbaar Rotterdam. Vier jaar geleden nog wat rechts, maar bovenal een volkspartij, waar wij toen nog mee konden samenwerken. En nu verbinden zij zich aan Forum voor Democratie. Een partij die een relatie legt tussen intelligentie en ras. Een partij met een voorman die zo'n groot ego heeft, dat hij ervan overtuigd is dat vrouwen die hem nee verkopen, toch ja bedoelen. En nu wil Leefbaar Rotterdam dat de Turkse supermarkt plaats maakt voor een Nederlandse groenteboer.

Hardwerkende ondernemers die gewoon te horen krijgen dat ze hun winkel maar beter kunnen sluiten. Dat ze hier niet thuis horen. Dat is niet de stad waar wij jaren aan gebouwd hebben. En dus is het belangrijk dat D66 deze verkiezingen ook in Rotterdam de grootste wordt.

Zoals mijn moeder de verbinding zocht door bij de burens langs te gaan met eten, zoek ik die verbinding in wederzijds vertrouwen. Ik sta voor een Rotterdam waarin iedereen dezelfde kansen krijgt om een goede start te maken. Een kwart van onze kinderen groeit nog steeds op in armoede. Dat is een kwart teveel. Elk kind verdient een gelijke kans om zijn of haar dromen na te jagen. En om iets van het leven te maken. Zoals ik die kans heb gekregen, verdient elke Rotterdammer die. Dames en heren, D66 staat voor verbinding. En wij zullen ons daarom altijd afzetten tegen verdeling. We kunnen wel voor nieuwe banen in onze stad zorgen, maar als die niet voor Rotterdammers met een Turkse of Marokkaanse naam toegankelijk zijn, dan zijn we geen stap opgeschoten. Ik wil het vertrouwen dat je met hard werken ergens kunt komen terugbrengen.

Kansen. Daar draaien deze verkiezingen om. Kansen om op te groeien in een gezonde stad, met schone lucht. Kansen op goed werk. Het beste onderwijs voor iedereen. En waar iedere Rotterdammer zijn of haar talenten kan ontplooien. We hebben de afgelopen acht jaar laten zien dat verbindingen leggen loont. Door mensen vertrouwen te geven. Vertrouwen in elkaar. En dat laten we nu niet afbreken.